

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל ורעייתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה

פּלג המנוחה ע"ש - 6:12*
הדלקת נרות שבת - 7:16
זמן קריאת שמע/ מ"א - 9:02
זמן קריאת שמע/ הגר"א - 9:38
סוף זמן תפילה/ להגר"א - 10:44
שקיעת החמה שבת קודש - 7:35
מוצג'יק צאת הכוכבים - 8:25
צאה"כ / לרבינו תם - 8:47
* מי שמרליק מוקדם אין לאחר מזמן עצם קבלת השבת (משיאמר "בואי כללה")

TORAH TAVLIN
IS NOW AVAILABLE
ONLINE TO VIEW ARCHIVES,
STORIES, ARTICLES OF INTEREST
OR TO SUBSCRIBE TO RECEIVE
THIS TORAH SHEET WEEKLY.
WWW.TORAH TAVLIN.ORG
OR SEND AN EMAIL TO
TORAH TAVLIN@
YAHOO.COM

בראתי
יצר הרע
וכבראתי לו

תורה
תבלין

34 MARLINER WAY
MONSEY, NY 10952

(Monsey, NY)

י"ד בעומר
פרק א'
דאבות

שבת קודש פרשת שמיני-כ"ט ניסן תשע"ח
Shabbos Parshas Shemini - April 14, 2018

ונטמתם בם' ודרשו חכמינו ז"ל (יומא לט.) אל תקרי 'ונטמתם' אלא 'ונטמטם'. כי אלו המאכלות גורמים לטמטום הלב ונמילא מעכבים בכך את השראת השכינה. הרי לנו שגם בהיות האדם בעולם הזה תלוי מהותו במאכלו, ובאם שומר הוא על כשרות מאכלו זוכה הוא לאור הקדושה מכח השראת השכינה עליו, אך באם לו מאבד הוא את זכותו להיות מעון לקדושה חז'.

והנה ההורדות ממאכלים אסורים היא אכן שמירה על טהרת הנפש, אך בנוסף לכך יש גם עבודה של 'קום ועשה' בעניני האכילה, כי גם את המותר לאכול מן הראוי שנאכל זאת בקדושה ובטהרה, ובכך ממשיך עליו קדושה יתירה, וענינו גילה לנו מרן האר"י הקדוש (עין בארוכה בשער המצוות, פר' עקב), שיש בכל דבר גשמי בעולם חיות רוחנית, והוא הניצוץ הקדוש הטמון בכל דבר, והנשמה היא הנגנית מהם. וכשאוכל האדם – הגוף נהנה מן הדבר הנשגב, אבל הנשמה נהנית מהרוחניות שבמאכל, והיינו מהניצוץ הקדוש שבתוכו, ומכאן אותו ניצוץ קדוש ניתוסף לו לאדם הארה דקדושה, והיא המסייעתו לעבוד את בוראו ביתר שאת. אך כל זאת תלוי ועומד באם זהיד הוא לאכול את חוק מאכלו בקדושה ובטהרה, והיינו לשם שמים בלבד, כי בכך זוכה הוא להעלות את הניצוץ הקדוש וכיוון שהניצוץ זוכה לתיקון על ידו ממילא זוכה הוא לסיוע על ידו, אך באם אוכל לשם הנאה, אז הרי עלול הוא לקלקל בכך, ותחת אשר יתעלה הניצוץ על ידה הוא מורידו לעומק הקליפות, ואז אינו יכול לזכות לסיוע עליון מכח אותו ניצוץ קדוש. ועל כל מושל על האדם להתאמץ מאוד בשעת אכילתו לכוון בו לשם שמים, ובוכותו זה יזכה להעלות ולברר ניצוץ קדושן ויזכה לסיוע ממרומים בעבודתו בראו, ולהשראת השכינה הקדושה בתוך תוכו.

וב'כל יקר' (פסוק א') הוסיף, "ש שכתבו, שטעם מאכלות האסורות הוא משום בריאות הגופות, כי המאכלים ההם מולידים ליחות רעות, ולדעה זו נטה הרמב"ן, ואינו כן, שהרי כל האומות אוכלים בשר השקין והעכבר וכל הטמאים, וכולם חוקים אף בריאים אין כושל בהם, ואוכליהם לא חלי ולא מרגיש. אלא ודאי, שאין הכוונה בהם כי אם אל בריאות הנפשות, כי הם משקצים הנפש הטהורה, ומגרשים רוח טהרה וקדושה מן האדם, ומולידין אטימת השכל ותכונת האכזריות, וכן כתב בעקידה' ומהר"א, והראיה על זה, שפרה שנוגדה מתמור אסורה, כי 'חוצא מן הטמא טמא', ששע מינה שהמוליד נותן תכונה רעה שבו בגולד ממנו, ועל זה הדרך נאמר 'אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה', שלכאורה אות המ"ם של 'זממפריס' מיותרת, כי הוה ליה למימר 'ממעלי הגרה ומפריסי הפרסה', אלא שמילי מילי קתני, וה"ק אך את זה לא תאכלו אפ' אם יש לו כל סימני הטהרה, והיינו אם הוא נולד ובא ממעלה הגרה לבד, כגון פרה מגמל, או ממפריסי פרסה לבד, והיינו פרה מחויר, וכך פירשו הקדמונים, וכן נתנו טעמים בכל הסימני טומאה שכולם מורים על מזג רע שבבריות אלו, המוליד תכונות רעות בגוף האוכל, וע"ז נאמר 'מי יתן טהור מטמא', היינו, וכי יתכן שמן דבר טמא יצא טהור, וכי לא אחד הוא המוליד והנוגד, כי העובר דרך אביו הוא, וזה משאח"ל 'משל לרופא וכו', וזה נרמז במש' בהקדמת עניני מאכלות אסורות 'זאת החיה', כלומר, ש'זאת' העניין הוא למען 'החיה' בריאות הנפש הנזקקת 'חיה'.

טיב התבלין

מאת הגה"צ רבי גמליאל הכהן רובנשין שליט"א ר"י שער השמים ירושלים עה"ק

כי אני ה' המעלה אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים והייתם קדשים כי קדוש אני (יא-מה) - קדושת המאכלים ועבודת האכילה

זו הפרשה האריכה תורה בענין כשרות המאכלים, וראתה התורה לנכון להדרבות בכמה וכמה אזהרות לכל יישראל בה האיש הישראלי, כי חומרת הכשול במאכלות אסורות היא פוגמת מאוד מאוד, ורואים אנו כי כל מהותו של האיש הישראלי תלוי ועומד בדבר אכילתו, כמו שאומר רש"י לעיל (יא. מג) ד"ה ונטמתם בם בזה הלשון: אם אתם מטמאין בהם בארץ אף אני מטמא אתכם בעולם הבא ובשיבת מעלה עכ"ל. והלא ידוע הוא כי כל מעלת האיש הישראלי ניכר ביותר בעולם הבא ובשיבה של מעלה, וכאן אמרה תורה שתנאי מתנה הקב"ה עם האיש הישראלי, שאם יחיה והיד בכשרות המאכלים אז אכן יזכה ויתעלה לעולם שכולו טוב, אך אם ח"ו לא ישיגה בעניני מאכלו, ולא יתבונן מה הוא מכניס לפיו, אז אף אם ידבה במצוות ובמעשים טובים בכל זאת יחיה בעולם הבא בבחינת טמא, ולא יחיה ניכר מעלתו הרמה, וזאת אומרת כי בזה שהאדם הולך בשרירות לבו ומהנה את גרונו במאכלו מבלי שידקדק במה שמכניס לתוך פיו הרי הוא מאבד את מעלתו הרמה מצד מהאומה הנבחרת.

והדברים פשוטים וברורים שאם בעולם הבא אינו ניכר מעלת האדם אות הוא כי בעודו בעולם כבר מאבד מעלתו מצד חיותו בחדר הבריאה, וכמו שמבואר בספרים הקדושים שכשם שיש בעולם' משכון ובית המקדש כך יש גם ב'נפש' בחינת משכן לקדושה, ועבודת האדם הוא לקדש את עצמו להיות בבחינת משכן להשראת השכינה, ודבר זה תלוי ביותר בעניני מאכלו, וכנאמר לעיל (ויקרא יא. מג) 'זלא תטמאו בהם

מאצרותיו של המגיד

מאת הרב שלום פשרל שליט"א מגיד משרשים בק"ק בית שמש

וידבר ה' אל משה ואל אהרן לאמר אליהם דברו אל בני ישראל לאמר זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה וכו' (אמא.) - ביאור כוונת הכתוב 'לאמר אליהם ... זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה וגו' פרש"י: 'לאמר אליהם אמר לו, שיאמר לבניו אלעזר ואיתמר, או אינו אלא לאמר לישראל, כשהוא אומר 'דברו אל בני ישראל' הרי דיבור אמור לישראל, הא מה אני מקיים 'לאמר אליהם'אלעזר ואיתמר'. וכמש"ן, 'זאת החיה'לשון חיים, לפי שישאל דבוקים במקום ורואיין להיות חיים (במובן הרוחני 'נלפי זה כוונת המילים 'זאת החיה' היא, ש'זאת' העם 'החיה'), לפיכך הברילים מן הטומאה וגורר עליהם מצוות, ואילו לאומות העולם לא אסר כלום, משל לרופא שנכנס לבקר ב' חולים, ראה אחד מהם שהוא למיתה, אמר לבני ביתו, תנו לו כל מאכל שהוא מבקש, ראה את השני שהוא לחיים, אמר להם, כך וכך מאכל יאכל. כך וכך לא יאכל, אמרו לו, מה בין זה לזה, לזה אתה אומר יאכל כל מאכל שהוא מבקש, ולזה אמרת לא יאכל כך וכך, אמר להם, לזה שהוא לחיים אמרתי לכם זה יאכל וזה לא יאכל, אבל לזה שהוא למיתה אמרתי לכם כל מה שהוא מבקש תנו לו, שאינו לחיים, וכך הקב"ה הודיע את השקצים והדמשים לעיניהם שהם למיתה, אבל לישראל שהם לחיים אמר 'את זה לא תאכלו, למה' שהם לחיים, שנאמר 'אתם הרבקים בה' אלוקים, חיים כולכם היום'."

נמשל: The loss of Nadav and Avihu was a harsh blow, not only to their family, but to all of Klal Yisroel. The people were numb with shock but Moshe Rabbeinu understood that they were meant to be sacrificed on this day due to their extreme holiness and greatness. He told his brother, "I knew

A SERIES IN HALACHA
LIVING A "TORAH" DAY
The Greatest Mitzvah of All (72)
The Importance of Learning Aggadah (Aggadata). As we learn Gemara, we often come across sections of Aggadah (in Aramaic Aggadata) which contain inspirational stories, derashos on the posukim of the Torah and important instructions in human conduct. The great importance of learning Aggadah is well-documented in the writings of our Sages. On the posuk "ללכת בכל דרכי ולדבקה ב" (1) - The Sifri summarizes the ultimate goal and purpose of learning when it tells us: "If you desire to know Him who spoke and the world came into being, learn the Aggadah, for from it you will come to know the Holy One, blessed be He, and cleave to His ways." Sources in Gemara. In Chagiga (2), the Gemara explains a posuk in Yeshaya (3), "כל משען לחם וכל משען מים", "All support of bread and all support of water." The Gemara states that "Mishan Lechem" refers to knowing Gemara, and "Mishan Mayim" refers to knowing Aggadah, which draws a person to Hashem like running water. In Sota (4) the Gemara asks, "What is our merit of existence in the darkness of the Golus? By saying the Kedusha of 'הא שמויה רבה' and answering 'ובא לציון' on the Kaddish that is said after teaching Aggadah in public." Hilchos Talmud Torah. The obligation to learn Aggadah is

הוא היה אומר ...

Mezeritcher Maggid, R' Dov Ber of Mezeritch ז"ל (Maggid Devarav L'Yaakov) would say: The root of the Hebrew word 'עולה' means 'height' or 'elevation.' A Korban Olah is meant to elevate an individual, as does every korban. We learn from here that if a person truly desires to lift himself up and draw near to Hashem - 'והקרב לפני ה' - he must sacrifice his own voluntary will, as our Sages tell us, 'בטל רצונך לפני רצוני' - 'Nullify your will before His.'"

Apter Rav, R' Avraham Yehoshua Heshel ז"ל (Ohev Yisroel) would say: "The reason for the minhag to pierce the challos with keys on the Shabbos after Pesach, and for making shapes of keys on the challos (Shlissel Challah), could be based on the fact that Bnei Yisroel stopped eating the Mann after the initial conquest of the Holy Land, after the Omer offering was offered on the Second Day of Pesach, as it says, "And on the morrow of the Pesach they ate from the old produce of the Land," (Yehoshua 5:11). Chazal tell us, "On the day after Pesach they ate, but until then they did not eat." (Kiddushin 37b) This means that this was the time when Bnei Yisroel began to eat from the produce of the Land, and they needed parnassa for the first time, as until now they had the Mann. It is known that everything has a gate in heaven, and we pray that Hashem should open up the gates of parnassa. This is where the minhag arose to make the shape of a key on the challos, to hint that Hashem should open the gates of parnassa for us."

A Wise Man would say:

"No matter how you feel, get up, dress up and show up!"

Printed By: Mailway Services,
Serving Mosdos and Businesses
Worldwide Since 1980
(1-888-Mailway)

Sign up now!

JUST GIVE IN!

-Respect Hashem for the WHOLE Tefila!

1,740+ verifiable signatures * 855.400.3164 * kaddishomayim.org

that this House was to be sanctified through beloved ones, but I thought it would be through me or you. Now I see that they were greater than I or you." (Rashi) Aharon accepted these words because recognized that his sons had transcended their spirituality and were now in Heaven, where they belonged.

מאת מנה"ר ברוך הירשפלד שליט"א
ראש כולל עטרת חיים ברוך קליבלנד הייטס
mentioned in Shulchan Aruch HaRav (5) three times - in halachos 1, 2 and 9. In the first halacha he mentions the obligation briefly. In the second halacha, he adds that the mussar of the Aggadah draws a person closer to Hashem, and most of the "Chochmas HaKabbalah" (esoteric wisdom of Kabbalah) is hidden in the Aggados of the Gemara. In the ninth halacha, when discussing people who have limited time to learn and must focus on "practical" topics, he writes that Aggadah is called "לימוד הרמבא לידי מעשה" because the inspiration gained from learning Aggadah improves a person's conduct in all areas. Ein Yaakov. Many centuries ago, Chacham Rabbi Yaakov ibn Chaviv ז"ל (and later his son) compiled a sefer called "Ein Yaakov" which contains all the Aggados of the Gemara in order, by Masechia. Until recently, the widespread custom was for Rabbanim to learn this sefer with their Balei Batim often between Mincha and Maariv, and at other select times. Since years ago, many working people were unable to learn halachik sections of the Gemara, this sefer was a valuable way for them to absorb much of the mussar of Torah sh'bal Peh. Nowadays, when Daf Yomi-type shiurim have replaced Ein Yaakov in many congregations, it is still important not to skip the Aggadah sections or just skim through them, as they teach valuable "life" lessons.

- (1) דברים יאכב (2) חגיגה יד. (3) ישעי' ג'א (4) סוטה
מט. (5) שו"ע הרב הל' תלמוד תורה ב'

Mazel Tov to Heshy & Estie Schlosser on the chasuna of their son Eli to Malkie Frommer, and Yossi & Penina Kaufman on the chasuna of their daughter Rivky to Moshe Moskowitz. May they both build a bayis ne'eman b'Yisroel and bring much yiddishe nachas to their families and to all of klal Yisroel and may we always enjoy many simchos together Gezunteir Heit!

מעשה אבות סימן לבנים

ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולוקני ישראל וגו' (א-ב)

The day of *Chanukas HaMishkan* - the inauguration of the *Mishkan*, the holy Sanctuary, was one of great joy and happiness. In fact, the *Gemara* (מגילה י) teaches that the day of *Chanukas HaMishkan* was as joyous for the Almighty as the day He created Heaven and Earth. It says: "ויהי ביום השמיני" - "*And it was on the eighth day,*" and it says ויהי ערב ויהי בקר" - "*And it was night and it was day.*" The terminology of the word "ויהי" both by the creation of the world and the inauguration of the *Mishkan* symbolizes the great celebration that was prevalent by both. Yet, at the same time, the word "ויהי" normally denotes צער - pain and suffering, as our Sages have taught in many places. Why, then, is the word "ויהי" employed here to correlate joy? The answer is that on this day, the two holy sons of *Aharon Hakohen*, Nadav and Avihu, were killed in a demonstrative way by the Hand of *Hashem*. This caused Aharon and the Nation much pain and anguish for they did not understand why such a joyful day needed to be marred by this great loss. The word "ויהי" exemplifies this pain and lack of clarity. We do not always understand why Heaven acts the way it does, but we nevertheless believe with a pure heart full of faith that there is a purpose for everything and all that *Hashem* does is for the good.

Around the turn of the twentieth century, a man by the name of Yehudah Fetaya lived in Iraq. He was a simple Jew who was blessed with a wife and young son. He dreamed of visiting the Holy Land and when he was able to make his dream into a reality, he took his son along with him. When he arrived, he was awed by the spirituality of the Land, the purity of the residents and the longing for the ultimate redemption. He made an effort to visit many of the great *Rabbanim* living there.

Arriving in Jerusalem, Yehudah Fetaya made a point of visiting the great **Chacham Rabbeinu Avraham Chaim Ades זי"ל**. With great trepidation, he entered the *Chacham's* house, leading his young son in together with him. He spent a few short minutes speaking with the great *Chacham* and then brought forth his son. However, instead of behaving well, the youngster displayed a marked lack of respect for both his father and their illustrious host.

Ashamed and furious, the father turned to his son and slapped him on the face. Though corporal punishment was common at this time, R' Avraham Chaim turned to the father and said, "Enough! Don't add to the boy's suffering."

Yehudah was confused. What suffering? The boy was perfectly fine; all he needed was some strong discipline. Having angrily sent his son out of the room, Yehudah asked the *Chacham* to explain his cryptic words.

"It is difficult to explain," said R' Avraham Chaim, "but your child is a גלגול (reincarnated soul) of a schoolteacher who used to hit his students without mercy. His anger brought about a terrible reaction and when he died, the Heavenly Tribunal decided that he must return to this world to suffer for the pain he inflicted on others and to purify his soul!"

Strange words, and a stranger concept, but Yehudah accepted them without question. They were to stand him in good stead in the next few difficult months.

The father and the son returned to Iraq, and soon the boy grew very sick. In intense pain, he turned to his father. "I'm not even *bar mitzvah*," he whispered. "Why am I made to suffer like this?"

Yehudah was silent. He remembered R' Avraham Chaim's words and wondered if he should share them with his son. Looking at the boy's strained, anxious face, he made his decision, and told his son all that R' Avraham Chaim had said,

At first, he didn't understand but the boy was smart and as soon as he realized what was happening, the pain in the boy's eyes seemed to lighten. "In that case," he said to his father bravely, "I need a *tikkun* for my *neshama*."

With copious tears pouring down both their cheeks, Yehudah recited the special prayer for a *tikkun* (rectification), and then concluded with the *Viduy*, the final confession, together with his son. A look of peace descended on the suffering youngster's face, and he returned his soul - purified - to his Maker. For many years, Rabbeinu Yaakov Ades, son of R' Avraham Chaim, used to tell this story over to comfort mourners after the passing of young people.

משל למאד הדבר דומה

הוא אשר דבר ה' לאמר בקרבי אקדש ועל פני כל העם אכבד וידם אהרן וגו' (י-ג)

משל: The sudden death of a *Yungerman* two months before *Pesach*, left his bereaved widow and four young children in a terrible state of despair. The community tried hard to help them put their lives together after their terrible ordeal.

During a trip to the shoe store a week before *Yom Tov*, the salesman, who knew the sad situation, went to the back of the store. He came out with a very special treat. He slowly handed each child a large, helium-filled, mylar balloon.

He started with the youngest. "One for Tzippy, one for Dovi, one for Leah, one for Shimmy," Then, with a smile he turned and said, "and one for Mommy."

As the children were cherishing their shiny balloons, Leah walked out of the store. She opened the door and confidently let go of her beautiful balloon. Both her mother and the salesman watched in shock as the balloon floated skyward.

"Why did you do that?" asked the salesman. "Leah, one should not throw away a gift, especially in front of the person who gave it!" Five-year-old Leah ignored the salesman's protests as she watched the mylar balloon float away until it was the tiny image of a silver coin floating like a feather.

She turned to her mother and explained her actions. With tears swelling in her eyes she said, "But Tatty didn't get one."

מחשבת הלב

CONCEPTS IN AVODAS HALEV
FROM R' CHAIM YOSEF KOFMAN

את הנמל כי מעלה נרה הוא ופרסה
אינו מפרים ממא הוא לכם (א-ד)

Most animals do not have any *simanim*. Only four animals have one kosher sign while lacking the other. *Chazal* tell us why the *Torah* stresses that they have only one kosher sign - it is a lesson in *chinuch*. One must first note a positive aspect before criticizing a negative attribute. When a father must punish a child for misbehavior, he should not immediately criticize the child. He should first mention a good attribute of the child and then present the problem. This is a lesson we can learn from the way the *Torah* describes the non-kosher status of the four animals that have only one *siman*. The *Torah* first presents the positive aspect of the camel, by specifying that it chews its cud, and then describes that it is not kosher because its hooves are not split. By the *Chazer* (pig) the opposite is true - its hooves are split but it is not kosher because it doesn't chew its cud.

R' Avraham Pam זי"ל recalls a story where a prominent *Rav*, a father of one of his *Talmidim*, was told that despite his son's intellect, he wasn't doing as well as he could. Upon hearing this, the father asked to call in his son to discuss it. R' Pam immediately regretted telling the father, nervously awaiting the man's reaction. When the father arrived, he called over his son and said, "Your *Rebbi* just told me how well you're doing, but if you tried harder you could be an excellent student!" The boy's face lit up. After this meeting there was a marked improvement and he developed into an excellent student. Had the father sharply criticized the boy in front of his *Rebbi*, the *talmid* might have become angry at his father and at his *Rebbi*, and very little would have been accomplished. Instead, the father's wise *mussar* built up the boy's self-esteem for himself and his *Rebbi*, while at the same time communicating the need for improvement. From this, we can learn the proper method of good criticism as an art that can be applied. Harsh criticism rarely works and is sometimes counterproductive. When criticism is given in a positive way it can be a means of great improvement both in *middos* and *avodas Hashem*. May we always consider a child's feelings while criticizing him for his behavior - just as the *Torah* first presents a positive aspect before a negative.

DRUSH V'CHIDDUSH

ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו את העם (א-בג)

After the Jews sinned with the golden calf, they were looking for a sign of forgiveness from *Hashem*. They donated to the *Mishkan* with all their heart and built it with devotion. Moshe informed them that a sign from heaven would appear symbolizing *Hashem's* acceptance of their repentance. However, in the seven days that Moshe erected the *mishkan* daily, performed the service, and then disassembled it in the evening, not one sign appeared. As a result, the nation began to fear that *Hashem* would never forgive them for their sin. This explains Aharon's hesitation. He felt that if Moshe couldn't bring down a heavenly fire, then he certainly couldn't since he made the golden calf! But what about Moshe? He did he do the service for seven days with no response. Did he fail in his mission?

EDITORIAL AND INSIGHTS ON THE MIDDAH OF דן לכן זכות

In this week's *parsha*, we come to the midpoint of the entire *Torah* according to letters. The middle letter is a large *Vav* (ו) and the middle word is "גחון" (stomach), as the *posuk* is telling us that one may not eat a snake which crawls on it's stomach. The **Bais Yisroel** of **Ger** points out the lesson to be learned here. One who has learned half of the *Torah* might become haughty and feel that he deserves praise and honor for his great accomplishment. This is why the letter *Vav* is large because it is natural for one to feel "large" after such a feat. But the message of the *posuk* teaches us otherwise. One should realize that he is like a tiny crawling creature. He hasn't even scratched the surface of *Torah*, he hasn't gotten off the ground!

One may take pride in his accomplishments but not to the point that he becomes haughty. Accomplishments are meant to instill in us the feeling that we can do even more! Humility is the key to all spiritual growth since all good *middos* come from humility. Arrogance and haughtiness is man's downfall, as the נחש הקדמי (first snake) showed us that trying to outsmart *Hashem* is futile and in the end, you'll just end up crawling on your stomach! **R' Noach Weinberg זי"ל** says that when one comes up with a brilliant *chiddush* in *Torah*, or any accomplishment that one achieves, it is so easy and natural to feel haughty. How does one remain humble in the face of success? He says, "Take the PLEASURE but don't take the CREDIT!" *Hashem* wants us to enjoy the good feeling we get when we do something good, but don't think that anyone owes you anything for what you have done; if anything you owe *Hashem* a great deal of appreciation for giving you the opportunity and the ability to accomplish. Be humbled by the fact that if you see that you can succeed, then surely *Hashem* expects from you great things. "אם למדת תורה הרבה אל תחזיק טובה לעצמך כי לכן נוצרת" - Don't take the credit for yourself - THIS is what you were created for!

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews - www.chickensofshabbos.com - The charity that simply feeds & clothes Shomer Shabbos Jews in Pretz Yisroel with zero overhead